

23. Sa(n)jam knjige u Istri - Pulski festival

RUMUNJSKI PISAC ARMENSKOG PORIJEKLA VARUŽAN

Nitko ne poznaje bolje od

Čovjek u 21. stoljeću je puno usamljeniji od onog u 19. stoljeću. Šapat je izraz intime koji s nekim dijeliš. Nitko se ne ispovijeda vičući, ne kaže se uzalud šapat ljubavi, a ne povik ljubavi

Piše Vanesa BEGIĆ

PULA - Rumunjski pisac armenskog porijekla Varužan Vosganjan na Doručku s autorom s voditeljem Aljošom Pužarom osvrnuo se na različite teme. On je u svojoj knjizi koja je predstavljena na Sajmu, naziva „Knjiga šapata“, objavljenoj u hrvatskom prijevodu u izdanju Sandorfa, opisao armenski genocid.

Ukratko je objasnio nazočnima težak put koji su prošli Armenci, te činjenicu da se neke stvari u povijesti nažalost stalno ponavljaju, govoreći i o deportaciji Armenaca, o tome kako ih je jako puno preminulo na tom putu od hladnoće i bolesti te kako su preživjeli otišli u susjedne zemlje ili se pak ukrcali na brodove. Bilo je govora i o tome kako postoji maleni korpus armenske literature.

Knjige i stvarnost

Vosganjan, inače doktor ekonomije i političar, ministar u dvije rumunjske vlade, kazao je kako bi mogao ekonomiju, odnosno neke društvene slike i prilike, predavati i bez udžbenika, čitanjem Balzaca, Kafkinih „Procesa“ i „Dvorca“, potom Haškovu „Doživljaji dobrog

vojnika Švejka“ ili pak Musila, jer brojne knjige govore puno više od čistih podataka određenih društvenih stanja.

Veli da je ušao u politiku zbog događaja iz devedesetih u toj zemlji, kada se vjerovalo da će mladi intelektualci napraviti novi svijet.

- Nikada nisam objavljiva poeziju u predizbornim i izbornim godinama, kako bi to bilo da predstavim proračun u stihovima, mada smatram da nitko ne poznaje stvarnost bolje od pjesnika. Pravi junaci čovječanstva su pjesnici, a Biblija je prva velika poema u povijesti. Moć poezije je velika, dok postoji poezija, postojat će i nacije, kazao je osvrćući se potom na dušu svijeta te na činjenicu da je poezija poput groma, a proza poput električne energije za svjetiljke.

Bilo je govora i o humoru, kako se više smijati, o tome zašto postoje vicevi o Radiju Erevan koji u vrijeme sovjetskih republika nije postojao, iako je svaki glavni grad imao svoj radio, te kako su oni koji su se htjeli zaštititi od nekih viceva, govorili da su to osmislili upravo na valovima toga radija.

M. ANGELINI

Istaknuo je da živimo u svijetu koji je glasan, da se više ne poznaje važnost tišine, etika šaptanja, ljudi na neki način više komuniciraju, ali su usamljeniji, jer Facebook nudi tek privid komunikacije.

- Evo jednog primjera, kada je djevojčica koja je tada imala osam godina rekla da ima

VOSGANJAN GOST DORUČKA S AUTOROM

Naše stvarnost pjesnika

Doručak s autorom - Varužan Vosganjan, prevoditelj Goran Čolakhodžić i Aljoša Pužar

dečka, začudio sam se i pitao odakle. Rekla je da je to putem Facebooka i da on ima 22, te da mu je rekla da ima 18.

(Ne)komunikacija

Tako izgleda naša komunikacija, nekada smo pisali pisma, u vojsci je bilo bitno primiti pismo, a sada se sve

odvija preko društvenih mreža i čovjek nije nikada bio usamljeniji. Čovjek u 21. stoljeću je puno usamljeniji od onog u 19. stoljeću. Šapat je izraz intime koji s nekim dijeliš. Nitko se ne ispovijeda vičući, ne kaže se uzalud šapat ljubavi, a ne povik ljubavi. Tišina znači manjak buke,

a mir unutarne, duševno stanje, rekao je govoreći i o pojmu doma, kako treba poštivati kuću, dom, te kako je u životu prošao tri granice, između stoljeća, tisućljeća i sistema. Kazao je i da treba gledati unaprijed, a ne unatrag, te da je lijek taj da se svi iskreno smijemo.